

ĐÂU CÓ GÌ KHÓ?

Một ông trí thức nọ tuy mang danh là Kitô hữu, nhưng đức tin hời hợt. Đã không sống đạo tốt, ông còn ưa chế giễu, chỉ trích cách sống đạo của người khác. Một hôm ông gặp bé gái rước lễ bao đồng, ông được dịp chọc chơi:

- Này nhỏ, nhỏ có tin thật có Chúa ở trong tấm bánh trắng tròn không?
- Dạ thưa ông, cháu tin, tin lắm.
- À vậy, vậy sao trong kinh Lạy cha lại nói: Lạy Cha chúng tôi ở trên trời? Chúa ở trên trời mà? Chắc nhỏ đã đọc kinh ấy?
- Dạ, cháu đã đọc kinh ấy và còn đọc nhiều lần nữa. Chắc ông cũng biết cũng đọc nhiều lần kinh ấy, hoặc các kinh thông thường khác như kinh Kính mừng, kinh Tin kính?
- Tao cũng biết qua loa, còn đọc thì chỉ khi nào có hứng.
- Thưa ông, ông có thể đọc kinh Tin kính không?
- Hồi còn nhỏ tao đọc lồm bồm ở trường, ít khi xài đến, bây giờ chỉ còn nhớ sơ sơ.
- Xin lỗi, ông đừng giận cháu, ông có thể đọc vài câu không?
- Thì tao đọc cho mà nghe: Tôi tin kính đức Chúa Trời là cha phép tắc vô cùng dựng nên trời đất. Tôi...
- Thôi, thôi, thưa ông đủ rồi.
- Sao lại đủ rồi?
- Thưa ông, ông vừa đọc: Tôi tin kính đức Chúa Trời là Cha phép tắc vô cùng dựng nên trời đất. Nếu Chúa phép tắc vô cùng, thì Người ở trên trời hay trong tấm bánh trắng tròn nhỏ kia có khó gì đâu.

Thật là việc Chúa làm. Ông trí thức thấy em nhỏ trả lời đơn sơ mà có lý, ông thấy sự hiểu biết và đức tin mình về mầu nhiệm Thánh Thể còn kém, ông đánh trống lảng, rồi lui mất...